

Komentáre k čítaniam ✘ 2. cezročná nedeľa C

(ku komentárom je potrebné použiť aj text Svätého Písma)

Odložiť to najlepšie nakoniec

Prvé čítanie (Iz 62,1-5):

Ak je prorok pravý, nie je možné ho umlčať. Je pravda: je možné ho zabiť. Mnoho prorokov bolo poslaných na smrť rozčúlenými vládcami. No ich poslanstvo ide ďalej a ďalej a po ich smrti často s ešte väčšou silou a dopadom ako predtým.

Ohnivá láska k Jeruzalemu a ľudia, niekedy čudne prepletení s jeho osudom, spôsobovali, že proroci neustále volali, hoci králi a všetci ich ľudia boli proti nim.

Krajina, ktorá bola kedysi opustená a osamelá dostane nové meno: „Moja potecha“, hovorí dnes Izaiáš. Kto zakúsil opustenosť, vie akou dobrou správou toto je! Padnutý ľud bude zdvihnutý a stane sa známym ako Božia potecha. Prorokovo poslanstvo nádeje sľubujúce zabudnutie na všetko, zaznieva vo chvíľach bezútešnosti vskutku ako svetlo na úsvite.

V roli neverných ľudí sa občas ocitne každý z nás. Dnešné poslanstvo o novom mene je preto určené každému z nás osobne.

Druhé čítanie (1Kor 12, 14-11):

„Len žiadna skromnosť. Viem robiť senzačné koláčiky. A tiež viem písať duchovné úvodníky. Oboje toto praktizujem v našom farskom spoločenstve. Je pravda, že niektorí majú radšej moje koláčiky ako články, no i moje články si mnohí pochvalujú. Na tom ale nezáleží. Som rada, že môžem, tak ako viem, poslúžiť ľuďom, ktorí majú o to záujem,“ hovorí istá pisateľka do farského bulletinu.

Pavol nás dnes uistuje, že Cirkev potrebuje dary každého jedného z nás, aby mohla naplňať svoje poslanie v našom svete. Niektorí majú dar múdrosti, iní sú vzorom vernosti, niektorí dokážu uzdravovať, iní účinne ohlasujú Božie slovo. Niektorí vedia prinášať pohostinnosť do chladných miest, iní prinášajú jedlo tam, kde je hlad. Ďalší vedia potešovať smutných a vystrašených. Iní sú schopní privádzať k životu to, čo je v našich srdciach už mŕtve. Nech je dar, ktorý prinášame do spoločenstva akýkoľvek, každý je súčasťou Tela Kristovho.

Evanjelium (Jn 2, 1-12):

Starejší na svadbe v Káne vedel, ako sa veci majú. Dobré víno sa podáva, keď sú hostia ešte dost' triezvi na to, aby dokázali vychutnávať dobrú značku. No ako tak svadba pokračuje – a v Oriente mohla trvať aj pár dní –, postupne sa začne prinášať víno horšie a horšie. Ved' kto už v tretí deň svadby vie rozoznať, čo pije?

Starejší je prvý v Jánovom evanjeliu, ktorý komentuje paradox Božieho kráľovstva: posledný bude prvým, prvý posledným; značkové víno príde vtedy, keď ho najmenej očakávaš. Nevieš ani dňa, ani hodiny (pri ničom), takže najlepšie je byť v pozore neustále a nebyť prekvapený z prekvapení. Starejší, ktorému viac záleží na tom, aby vyhovel host'om, než aby uvažoval nad tým, čo sa to deje, sa vyparí hneď za svojou prácou. No učeníci po udalosti, keď Ježiš ukáže, že má moc nad prvkami vody a vína, prídu k viere v Ježiša.

Aj my si upevňujeme svoju vieru vo vode a víne. Vieme, že značkové víno je vyhradené k poslednému stolovaniu, a je tým jediným, čo v kráľovstve v skutočnosti potrebujeme (no rozumieme tomuto symbolu?).

Otázky na uvažovanie

- Nemohol by si byť volaný i ty stať sa, napríklad vo svojej rodine alebo spoločenstve, prorokom Božej priazne?
- Aké dary máš ty, ktoré by si mohol ponúknuť pre spoločné dobro?
- Čomu všetkému sa učíš zo spoločnej účasti na eucharistii? Prečo je pre katolíkov prijímanie také dôležité?

Činná odozva

- Ponúkni zo svojho značkového vína niekomu, kto by mal z toho radosť. Buď spoločníkom – čo je skutočne ľudským a svätým darom prítomnosti – niekomu, kto trpí na samotu. Daj niekomu dar tvojej skutočne plnohodnotnej prítomnosti v jeho/jej živote.
- Príď ku Kristovi (ako tí služobníci) a ponúkni mu tú svoju „vodu“ – nudu, stereotypný život, nechutť do života. A pros ho, aby premenil...